

49 Өговори Исусъ: азъ бѣса немамъ, но почитамъ Отца моего, а вые ме безчестите.

50 И азъ не искамъ слава та своа: има кой да (а) траси и да сѣди.

51 Истина истина ви говоримъ, зашò който сохрани слово то моё, нема да види смёрть во вѣки.

52 Рекоха мѡ прочее Исусъ те: сега разумѣхмє зашò имашъ бѣсъ. Явраамъ оумрє и пророцы те, а ты говоришъ: който сохрани слово то моё, не щє да вкѣси смёрть во вѣки.

53 Да не бждешъ по голємъ ты ѡ Отца нашего Явраама, който оумрє; и пророцы те измрєха: когò правишъ ты себе си;

54 Өговори Исусъ: ако азъ славимъ себе си, слава та моа не є нищо: Отецъ мой є който ме слави, когòто вые говорите зашò є Бгъ вашъ.

55 И не познахте го: азъ обаче го знамъ: и ако речємъ зашò го не знамъ ще да бждемъ (и азъ) подобєнъ вамъ, лжєцъ: но знамъ го, и слово то негово сохранилвамъ.

56 Явраамъ Отецъ вашъ радъ бы былъ да види мой-атъ дєнь, и видє (го) и возрадovасє.

57 И рекоха мѡ Исусъ те: педєсє години немашъ тоще, и Явраама ли си видєлъ.

58 И рече имъ Исусъ: истина истина ви дѡмамъ, доклє тоще Явраамъ не бєше се родилъ, азъ бєхъ.

59 И зєха каменье да фжрлатъ на него: а Исусъ се скрѡ, и излѣзе изъ цєрква та, и проидє посрєдъ нихъ, и така замина.

ГЛІВЯ Ө.

И като заминѡвашє видє єдногò человека слѣпа ѡ рождєнїє то мѡ.

2 И попытѡха го оученицѡ те мѡ, и рекоха: оучитєлю, кой согрѣши, тоа ли, или родители те мѡ, та се роди слѣпъ;

3 Өговори Исусъ: нито є тои согрѣшилъ, нито родители те мѡ: но (родисє слѣпъ) за да се гвѡтѡ дѣла та Бжїа на него.

4 Мене подобає да правимъ дѣла та оногòви, който ме є пратилъ, доклє є дєнь: ще да дойдє нощь, когòто никой не мѡже да работи.

5 Когòто самъ въ мїрѡ, свѣтъ єсмь мїрѡ.

6 Тїа (слова) като изговори, плюна на землѡ та, и на прави каль ѡ плїонка та, и помаза очї те на слѣпыѡтъ сѡ каль та.